רבי אלעזר בר' שמעון היא. קסבר גזריקה כשרה תליא היתר העור מכל נפסל נשר קודש זריקה אין העור מותר ואפילו הופשט קודש פסולו: **מ"ד.** הדם מרצה על העור לאחר שנפסל נשר: **לרבי אלעזר.** דאמר דם אע"פ שאין נשר: **אלא דר' אלעזר ס"ג פליגי.** כלומר מילתיה דרבי אלעזר נרבי שמעון דאמר לא הוכלה ולאי פלוגתא היא דעל כרחך מודה הוא [ח]לאילו רבי אלעזר לא קאי אלא דוקא כשהפשיט אף ע"פ שאין נשר כגון מכה או נשרף אלמא זריקה מעלייתא היא: **כי פליגי אלעזר דרבי יהושע.** כלומר הא דאמר דם הוכלה כר' אלעזר ולא כרבי יהושע ליתא דאפילו אלעזר דרבי יהושע אמרה רבי למילתיה: **ס"ג עד כאן לא ס"ד יהושע אלא בנשר דליכא פסידא לכהנים.** ע"כ לא קאמר רבי יהושע אם אין נשר אין דם אלא לענין לעלות קרבן לגבעלים לחובה דליכא פסידא לכהנים והתורה אמרה (דברים יב) הנשר והדם: **אבל בענין עור דאיכא פסידא דכהנים אפילו רבי יהושע מודה.** אלא אלא כדין ואם נשרף נשר או אין בשר אם אין דם רבי אליעזר אומר דם אע"פ שאין בשר שנאמר [ו]ודם זבחיך ישפך א"כ מה ת"ל ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך [ז]מה [ב]דם בזריקה אף בשר בזריקה הא למדת שריוה יש בין כבש למזבח לימא מ"ד הורצה כר"א ומ"ד לא הורצה כר' יהושע [ב] אליבא דר"א כ"ע לא פליגי כי פליגי אליבא דרבי יהושע מ"ד הורצה כרבי יהושע מ"ד הורצה אמר לך עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם אלא בבשר דליכא פסידא לכהנים אבל עור דאיכא פסידא לכהנים אפילו רבי יהושע מודה מידי דהוה אדיעבד [ג] דתנן [ד] [ט]נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעים ר"א אומר יזרוק רבי יהושע אומר [ג]לא יזרוק [י]ומודה רבי יהושע שאם זרק [ה]הורצה: א"ר חנינא סגן הכהנים כו': ולא הרי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים למצותן לא קאמרינן הרי [ה] קודם הפשט וקודם זריקה חלוץ קאמרינן והאיכא אחר הפשט וקודם זריקה לרבי אלעזר ברבי שמעון דאמר אין הדם מרצה על העור בפני עצמו רבי חנינא כרבי סבירא ליה ואיבעית אימא אפילו תוקמא [ו] כרבי אלעזר ברבי שמעון מודה רבי שאין הפשט קודם זריקה והאיכא נמצאת טריפה בבני מעיים קסבר נמצאת טריפה בבני מעיים מרצה דיקא נמי דקתני א"ר עקיבא מדבריו למדנו שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה שיאותו הכהנים בעורו ש"מ ואלא מאי קמ"ל ר"ע הא קמ"ל אפילו [ז] בגבולין א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן [ה]הלכה כר"ע ואף ר"ע לא אמר אלא בשהתירו מומחה אבל לא התירו מומחה לא [ו]והלכתא כדברי חכמים [ט] (בשר בקבורה והעור בשריפה): **מתני'** פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים בזמן שהן נשרפין כמצותן [י]נשרפים בבית הדשן [ה]ומטמאין בגדים ואם אינן נשרפין כמצותן נשרפין בבית [ט]הבירה ואינן מטמאין בגדים

מאן דאמר לא הורצה כרבי יהושע. תימה היכי מני סבר כוותיה הא קתני ומודה רבי יהושע דאם זרק הוכלה כדמסמך ונלמה לפרש ומ"ד לא [א] לא הוכלה כר' יהושע דגזר נטמא נשר או נפסל [ב]אי נמי דגזר נטמא נשר כלל דהתם אפילו בדיעבד לא יזרוק אטו מחוד ומרוץ דליכא נשר נמי אין הדם מרצה על העור בפני עצמו אפילו בדיעבד [ג]גזירה גזירות ולא [ד]גזרינן גזירה לגזירה [ה]ומאי אחר הפשט קודם שנראו להפשט אחר שנראו להפשט מאי רבי ומאי רבי אלעזר בר' שמעון דתניא רבי אומר הדם מרצה על העור בפני עצמו וכשהוא עם הבשר נולד בו פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה הרי הוא כיוצא בו [ו]רבי אלעזר בר"ש אומר אין הדם מרצה על העור בפני עצמו וכשהוא עם הבשר נולד בו פסול קודם זריקה הרי הוא כיוצא בו אחר זריקה הורצה בשר שעה אחת יפשיטנו ועורו לכהנים לימא בדרבי אליעזר ורבי יהושע קמיפלגי א] [ז]ועשית עולותיך הבשר והדם [ג]רבי יהושע אומר א אם אין בשר אם אין בשר אין דם רבי אליעזר אומר דם אע"פ שאין בשר שנאמר [ז]ודם זבחיך ישפך א"כ מה ת"ל ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך [ג]מה [ב]דם בזריקה אף בשר בזריקה הא למדת שריוה יש בין כבש למזבח לימא מ"ד הורצה כר"א ומ"ד לא הורצה כר' יהושע [ב] אליבא דר"א כ"ע לא פליגי כי פליגי אליבא דרבי יהושע מ"ד הורצה כרבי יהושע מ"ד הורצה אמר לך עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם אלא בבשר דליכא פסידא לכהנים אבל עור דאיכא פסידא לכהנים אפילו רבי יהושע מודה מידי דהוה אדיעבד [ג] דתנן [ד] [ט]נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעים ר"א אומר יזרוק רבי יהושע אומר [ג]לא יזרוק [י]ומודה רבי יהושע שאם זרק [ה]הורצה: א"ר חנינא סגן הכהנים כו': ולא הרי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים למצותן לא קאמרינן הרי [ה] קודם הפשט וקודם זריקה חלוץ קאמרינן והאיכא אחר הפשט וקודם זריקה לרבי אלעזר ברבי שמעון דאמר אין הדם מרצה על העור בפני עצמו רבי חנינא כרבי סבירא ליה ואיבעית אימא אפילו תוקמא [ו] כרבי אלעזר ברבי שמעון מודה רבי שאין הפשט קודם זריקה והאיכא נמצאת טריפה בבני מעיים קסבר נמצאת טריפה בבני מעיים מרצה דיקא נמי דקתני א"ר עקיבא מדבריו למדנו שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה שיאותו הכהנים בעורו ש"מ ואלא מאי קמ"ל ר"ע הא קמ"ל אפילו [ז] בגבולין א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן [ה]הלכה כר"ע ואף ר"ע לא אמר אלא בשהתירו מומחה אבל לא התירו מומחה לא [ו]והלכתא כדברי חכמים [ט] (בשר בקבורה והעור בשריפה): **מתני'** פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים בזמן שהן נשרפין כמצותן [י]נשרפים בבית הדשן [ה]ומטמאין בגדים ואם אינן נשרפין כמצותן נשרפין בבית [ט]הבירה ואינן מטמאין בגדים

ס"ל. דאמר הדם מרצה על העור: ס"ג **ואכ"מ אפילו תימא כר' אלעזר בר"ש ומודה רבי שאין הפשט קודם זריקה.** אפילו תימא רבי חנינא כרבי אלעזר ס"ל ודקא קשיא לך הא מיכא מירא בו [י] אמר הפשט קודם זריקה לא מיתרמי ביומיו דאפילו לרבי אמר הדם מרצה על העור בפני עצמו מודה הוא דאין הפשט קודם זריקה (ולא הורגלו בכך) וכל שכן לרבי אלעזר ברבי שמעון לא הורגלו בכך: **והאיכא נמצאת טריפה בבני מעיים.** לא [יא] נמצאת פסולו עד שהופשט ופסול זה קודם זריקה וקודם הפשט היה בו דקס"ל [יב] דאין לרבי ובין לרבי אלעזר נשרף כדאמרן לרבי משום דקודם הפשט ולרבי אלעזר משום קודם זריקה: **מתני'** קודם הפשט לרבי וקודם זריקה לרבי אלעזר מרצה על העור והבשר ישרף כשאר פסולי קדשים: **גמ' מאי קמ"ל רבי עקיבא.** כיון דשמעינן לרבי חנינא דאמר בשאר קדשים מרצה למה לי למשמעינן בכור [ג]: **דאפילו בגבולין.** בכור נעשה מום הנשחט בו [יא] בגבולין על מומו ולא התירו הכתוב אלא בהכלה כדכתיב (דברים טו) בשעריך תאכלנו אבל לא מת עורו אסור וטעון קבורה ומשמעינן רבי עקיבא דהיכא דלא ניכר [יב] טריפתו עד לאחר שרצה הפשט שרצה שחיטתו והפשיטו עורו כחילו מזרק דמו במקדש ונמצא טריפה לאחר הפשט: **בשר בקבורה.** [יג] דאין מאכילין קדשים לכלבים ושריפה ליכא דאין שריפה בקדשים אלא כשהופסלה [יד] לעזרה ונפסלו לאחר שחיטה: **והעור בשריפה.** לא ידענא טעמא. וגרסה נעיני דל"ג האי פירושא [טו] אלא ס"ג והלכה כדברי חכמים ותו לא מידי. ותוספתא [טז] זו גירסא דתלמידי [ז] מרבינאי [יז] היא וטעו במה שמצינו במשנתינו במילתייהו דרבנן [יח] לגבי השריפה (ו) יצא ואני אומר לעולם הכי גרסינן אלא דס"ג מיותר הוא ומפרש דמילתא דרבנן היא ומודה רבי שאם זרק הוכלה כדמסמך ונלמה לפרש ומ"ד לא [א] לא הוכלה כר' יהושע דגזר נטמא נשר או נפסל [ב]אי נמי דגזר נטמא נשר כלל דהתם אפילו בדיעבד לא יזרוק אטו מחוד ומרוץ דליכא נשר נמי אין הדם מרצה על העור בפני עצמו אפילו בדיעבד [ג]גזירה גזירות ולא [ד]גזרינן גזירה לגזירה [ה]ומאי אחר הפשט קודם שנראו להפשט אחר שנראו להפשט מאי רבי ומאי רבי אלעזר בר' שמעון דתניא רבי אומר הדם מרצה על העור בפני עצמו וכשהוא עם הבשר נולד בו פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה הרי הוא כיוצא בו [ו]רבי אלעזר בר"ש אומר אין הדם מרצה על העור בפני עצמו וכשהוא עם הבשר נולד בו פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה הרי הוא כיוצא בו אחר זריקה הורצה בשר שעה אחת יפשיטנו ועורו לכהנים לימא בדרבי אליעזר ורבי יהושע קמיפלגי א] [ז]ועשית עולותיך הבשר והדם [ג]רבי יהושע אומר א אם אין בשר אם אין בשר אין דם רבי אליעזר אומר דם אע"פ שאין בשר שנאמר [ז]ודם זבחיך ישפך א"כ מה ת"ל ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך [ג]מה [ב]דם בזריקה אף בשר בזריקה הא למדת שריוה יש בין כבש למזבח לימא מ"ד הורצה כר"א ומ"ד לא הורצה כר' יהושע [ב] אליבא דר"א כ"ע לא פליגי כי פליגי אליבא דרבי יהושע מ"ד הורצה כרבי יהושע מ"ד הורצה אמר לך עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם אלא בבשר דליכא פסידא לכהנים אבל עור דאיכא פסידא לכהנים אפילו רבי יהושע מודה מידי דהוה אדיעבד [ג] דתנן [ד] [ט]נטמא בשר או נפסל או שיצא חוץ לקלעים ר"א אומר יזרוק רבי יהושע אומר [ג]לא יזרוק [י]ומודה רבי יהושע שאם זרק [ה]הורצה: א"ר חנינא סגן הכהנים כו': ולא הרי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים למצותן לא קאמרינן הרי [ה] קודם הפשט וקודם זריקה חלוץ קאמרינן והאיכא אחר הפשט וקודם זריקה לרבי אלעזר ברבי שמעון דאמר אין הדם מרצה על העור בפני עצמו רבי חנינא כרבי סבירא ליה ואיבעית אימא אפילו תוקמא [ו] כרבי אלעזר ברבי שמעון מודה רבי שאין הפשט קודם זריקה והאיכא נמצאת טריפה בבני מעיים קסבר נמצאת טריפה בבני מעיים מרצה דיקא נמי דקתני א"ר עקיבא מדבריו למדנו שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה שיאותו הכהנים בעורו ש"מ ואלא מאי קמ"ל ר"ע הא קמ"ל אפילו [ז] בגבולין א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן [ה]הלכה כר"ע ואף ר"ע לא אמר אלא בשהתירו מומחה אבל לא התירו מומחה לא [ו]והלכתא כדברי חכמים [ט] (בשר בקבורה והעור בשריפה): **מתני'** פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים בזמן שהן נשרפין כמצותן [י]נשרפים בבית הדשן [ה]ומטמאין בגדים ואם אינן נשרפין כמצותן נשרפין בבית [ט]הבירה ואינן מטמאין בגדים

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה והעור כו' לפיכך הסריפה ומ"ל כ"ל ותימה יפה נמסקן:

שינויי נוסחאות

א] קמיפלגי דתניא ועשית כל"ל (ש"ס-מ): ב] לא אליבא כר' כל"ל וכ"ה בכל כתה"י (דק"ס): ג] כצ"מ גרים איוצא. וכ"כ בכתה"י דרס"י. אבל הגוס' גרסי אדיעבד: ד] כ"ל דתניא (בה"ג, הגרי"ב): ה] כ"ל והאיכא (ש"ס-מ): ו] כ"ל תימא (ש"ס-מ): ז] דאפילו (ש"ס-מ): ח] בכ"פ דרבי אליעזר. ותימא דאילו ליתא: ט] מספרינן (כ"י-פ): י] דליכא (כ"י-פ): יא] בכ"פ ונוסף ולא טרחו בקרבן זה. ועי' פיסי מלאכות שפי' בפנים אחרות: יב] דאע"פ (כ"י-פ): יג] דהוה אינשא דקתני גבי יוצא אם זרק כר' כל"ל (ש"ס וכ"י-פ): יד] בכ"פ וד"ו קל. וכפ' בתה"מ גרים קבלה: טו] עם בשרו (כ"י-פ): טז] שמעון נשרף והלכך הוא כל"ל (ש"ס-מ): יז] בו פסול אחר (ש"ס-מ): יח] כ"ל דלא (ש"ס-מ): יט] כ"ל וקס"ד (ש"ס-מ): כ] כ"ל בבכורי (ש"ס-מ): כא] תימא בו ממקן (ש"ס-מ): כב] בכתה"י דלא הוכר טריפותו עד לאחר הפשט שרייה שחיטתו והפשטו לעורו כר'. וכ"כ בש"י רפ"ט וס"ת. וכעי"ז בס"מ וסה"ת וס"ק: כג] בקבורה. כדרך קדשים בחוץ דאין כר' (ש"ס-מ): כד] בשהובאו (כתה"י וש"ס-מ): כה] אבל הרמב"ם גרס לה ומוקי לה בנבוה מס. ועיין ברע"ב ובכ"מ שם פ"ג מהלכות בכורות ס"י, ועיין בס"ז ופ"ק (הגרי"ב): כו] ותוספות (ד"ה רפ"ב): כז] כ"ל התרוצאי (ש"ס וכתה"י. וכ"ה ברא"ש ספ"ג דבכורות). ועי' לעיל דף נ ע"א בס"י אות מ' ובלקוטים שם: כח] דרבנן יצא לבית השרייפה ואני אומר וכו' כל"ל (ש"ס, וכ"ה ברא"ש שם): כט] כ"ל לעוסקים (ש"ס-מ): ל] כ"ל וטעונין (כתה"י ד"ו): לא] כ"ל מ"ד (כלא ות"ו) (ש"ס-מ): לב] כ"ל גזירה (ש"ס-מ): לג] כלן סס"ד. ומס"ד אבל לא התירו מומחה לא. משמע וכו' (שמכ"י, ב"ש, צ"ק): לד] כ"ל בפ' עד כמה (בכורות דף כח.) (הגרי"ב):

תורה אור השלם

1. וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל:
דברים יב, כז

מוסף רש"י

אם אין בשר. לפי כגון שנטמא או שנפסל, אין הדם נזרק (פסחים עז.) **דם אע"פ שאין בשר.** כשיצה ונפטרו הבעלים מה דם. עולה: בזריקה. שעומד נאכל תוכן מן הכלי, כדכתיב ותכלו: אף בשר בזריקה. מלמד לזיר ים ומחמת הסיור החזק לזריקה שעומד בכשר תוכן על עבר הסיור למעלה: שריוה יש בין כבש למזבח. סיור יש בין כבש למזבח שלא היה בהם בכשר טוב בשחיטה מלא סיור מעט מפסיק ביניהם (לעיל סב: וכעי"ז פסחים עז:). והמסדר את המיבים עומד על בכשר ותוכן על מערכת העצים לקיים מלות זריקה: או נפסל. בטבול יום (פסחים עז:) **ר"א אומר יזרוק.** את הדם, כ"ש לטעמיים דאמר בכילד טוען (דף עז.) **דם מעי"ם שאין בשר:** ר' יהושע אומר לא יזרוק. כ' יהושע לטעמיים דאמר בם אין בשר אין דם, ולא תוך לקלעים בבשר שלהן תומת עזרה, כדכתיב בכולהו בתלר תהל מועד יתלנה, ואם יצתה נפסלת כדלעיל בכילד טוען מאל הקודש פנימה (שם לד:):

שיטה מקובצת

ת"ל ועשית עולותיך בו'. עיין לעיל דף ס"ב ע"ב: **ואם אין בשר.** רבי עקיבא. עיין בתוס' דף ג"ב ע"ב):